

ע"פ 1288/17 - מדינת ישראל נגד אבשלום שנהר

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 1288/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון

המערערת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אבשלום שנהר

בקשה למתן צו איסור פרסום

בשם המערערת: עו"ד תמר בורנשטיין

בשם המשיב: עו"ד רעות רוזנר

החלטה

המשיב הורשע, על יסוד הודאתו, בשורה של עבירות ובהן עבירות מין שביצע נגד קטינות. ביום 3.10.2017 ניתן פסק הדין בערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב (להלן: פסק הדין).

ביום 18.8.2020, כשלוש שנים לאחר פרסום פסק הדין, הגיש המשיב בקשה לאיסור פרסומו. לדבריו, הדיונים בבית המשפט המחוזי התקיימו בדלתיים סגורות וניתן צו איסור פרסום על כל פרט מזהה של המשיב או המתלוננות בתיק. לפיכך, כך הטענה, לא היה כל מקום לפרסם את פסק הדין. כן טוען המשיב כי הפרסום מביא לפגיעה חמורה בפרטיותו. בתגובתה, מבהירה המערערת כי עיון בתיק מעלה כי לא אותרה כל החלטה האוסרת על פרסום פרטיו של המשיב וכי איסור הפרסום שניתן בתיק נגע לפרטי המתלוננות. לשיטת המערערת אין להיעתר לבקשה, בשים לב לכך שהמשיב הורשע בעבירות מין ולכך ששמו כבר פורסם ברבים.

עמוד 1

דין הבקשה להידחות בהיעדר עילה לחרוג מכלל הפומביות במקרה דנן. כפי שמציינת המערערת, המשיב לא הפנה להחלטה שיפוטית כלשהי - בהליך העיקרי או בהליך הערעור - שהורתה על איסור פרסום שמו. כן יש להדגיש שפסק הדין בעניינו של המשיב פורסם כבר לפני כשלוש שנים ושהפגיעה הנטענת בפרטיותו אינה אלא פגיעה הנלווית מטבעה לפרסום ההליך בעניינו (השוו: בש"פ 3031/11 בן דוד נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (9.9.2015)). זאת ועוד, נגד המשיב פסק דין מרשיע וחלוט בעבירות מין, ולפיכך יש ליתן משקל מיוחד לאינטרס הציבורי בפרסום שמו (וראו, מהעת האחרונה, ע"פ 4565/20 מדינת ישראל נ' חברה, פסקה 4 (19.7.2020)). בנסיבות אלו, אין בטענות המשיב כדי לגבור על עיקרון פומביות הדין ועל האינטרס הציבורי.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"גבאלול התש"ף (2.9.2020).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט
